

Drobne ogłoszenia
za słowo 10 groszy —
Ogłoszenia zwykłe 1
milim. jedna linia
30 gr. — Wiersz w ni-
szym „Nadeszła” je-
dną linia zł. 0,60 —
Wiersz milim. po kro-
nice jedna linia zł.
1,00 Ogłoszenia przed-
tekstem wiersz milim.
jedną linia zł. 0,75 —
Dla poszukujących
pracy i szoferowania
pracy, całe ogłosze-
nie bez względu na
liczbę słów 30 gr. —
Ogłoszenia matrym.
i korespondencje pry-
watne za jedno słowo
15 gr. — Za akord te-
legraficzny, kombinac-
yjny 50 proc.
wazny 50 proc.

GONIEC

KRAKOWSKI

15
groszy.

Prenumerata wy-
nosi w Krakowie
mies. zł. 3,40, z
odnośnikiem do
domu zł. 3,60 —
Zamiejscowa zł.
4,20 — Zagranicą
zł. 7,00.

Redakcja i Administracja Dunajewskiego 7. — Tel. 2502. P. K. O. Warszawa Nr. 151.100, Kraków Nr. 404.100.

B. premier angielski o sytuacji europejskiej.

(j. t.) Kilka dni temu przybył na krótki pobyt do stolicy Węgier „leader” angielskiej „partji pracy”, Ramsay Macdonald. Rzecz jasna, że prasa miejscowa nie omieszkała, jak zwyczajnie, interwiewować go przez swych przedstawicieli, z pomiędzy których przedstawiciel „Pester Lloyd” dał krótkie, ale najwięcej interesujące sprawozdanie z rozmowy, jaką miał z b. premierem angielskim.

Pierwsze pytanie, jakie zadał Macdonaldowi dziennikarz węgierski tydzień temu, dotyczyło sposobów, które zdaniem angielskiego polityka usunęłyby trudności, — stojące na przeszkodzie pokojowej współpracy narodów.

Odpowiedź na to pytanie nie zawierała jednak w sobie nic ciekawego i dlatego pomijamy ją, zaznaczając jedynie, że Macdonald uważa niezależnie od spraw mniejszości narodowych za główną przyczynę braku prawdziwego pokoju w Europie (??).

Natomiast o wiele więcej interesującą była odpowiedź Macdonalda na pytanie drugie, brzmiące w ten sposób: „Jakie są główne przyczyny gospodarczego zamieszania, panującego w Europie po wojnie światowej i w jaki sposób należałoby je usunąć?”

Za główną przyczynę owego zamieszania przyjmuje Macdonald — obok masowego zniszczenia środków produkcji przez wojnę światową — prowadzoną obecnie w Europie powszechną wojnę cłową. Pozorem zaś, dla którego zatracą się wolny handel są długie wojenne, ciężkie zarówno nadzwyczajnie, jak i zwyciężonymi. Dlatego też likwidacja długów wojennych powinna nastąpić na skutek porozumienia się ekonomicznego, a nie politycznego, jeśli ma być przywrócony Europy dobrobyt przedwojenny. Tylko przywrócenie dawnej wolności handlowej i otwarcie dróg, dotąd zamkniętych, może położyć kres zamieszaniu.

Szczególniej pożądanym byłoby zawarcie przez państwa sukcesyjne specjalnych układów handl., które dopomogłyby do stworzenia z nich wielkiego zjednoczenia ekonomicznego. Ale obecne stosunki polityczne stoją temu na zawadzie, tak, że niejednemu państwu sukcesyjnemu łatwiej przyszłoby zawrzeć traktat handlowy ze Stanami Zjednoczonymi, aniżeli z sąsiednim państwem sukcesyjnem.

Najciekawszą atoli była odpowiedź „socjalistw” Macdonalda na pytanie trzecie, które brzmiało, jak następuje: „Co jest przyczyną, że w niektórych państwach europejskich parlamentarny system rządzenia został zastąpiony przez dyktaturę i kiedy ta polityka autokratyczna powinna ustąpić liberalnym metodom rządzenia?”

Aż do roku 1914 — zauważył w odpowiedzi Macdonald — szereg generacji europejskich budował kulturę i cywilizację, opierając się na dotychczas istniejących warunkach politycznych. Wojna światowa zburzyła jednak podstawy historyczne europejskich systemów rządzenia, które powstały właściwie nie na skutek logicznych rozważań, ale dzięki mniema-

Triumf interesu Polski.

ZWYCIĘSTWO RZĄDU. — WNIOSKI PRZECIW RZĄDOWI UPADŁY. — PRZEMÓWIENIE PREMIERA GRABSKIEGO.

Tel. wł. Warszawa, 24 10. Na piątkowym posiedzeniu Sejmu przeprowadzono głosowanie nad wnioskami, od którego wyniku, jak wiadomo, zależały dalsze losy rządu i wniesionych przezeń trzech ustaw sanacyjnych. — Wszystkie wnioski, skierowane przeciw rządowi, zostały odrzucone. Przebieg posiedzenia był bardzo ciekawy i zajmujący.

Pierwszy przemawiał premier p. Grabski, który polemizował z zarzutami wysuniętymi przeciw rządowi w trakcie dyskusji i w zakończeniu swej mowy oświadczył, że najcięższym momentem w całym przesileniu, jakie obecnie przeżywamy, jest załamanie się psychiczne społeczeństwa, przeciw któremu należy bezwzględnie występować. Jedynie przez zwalczenie obecnego nastroju psychicznego społeczeństwa możemy spodziewać się polepszenia sytuacji.

Nie widziałem — mówił dalej premier — nikogo w chwili zachwiania się kursu złotego i w chwili paniki w społeczeństwie, ktoby ujął ster rządów i pokierował nawą państwową. Dlatego wówczas nie wyciągnąłem z tej sytuacji konsekwencji osobistych. Rząd uczynił wszystko, co leżało w jego mocy, powstrzymał spadek kursu złotego, zrównoważył nasz bilans handlowy i zapoczątkował wzmocnienie produkcji. Przy rządzie się nie upieram, ale domagam się, aby ci, którzy mają poczucie odpowiedzialności, wystąpili jawnie i sięgnęli po władzę.

Po gwałtownym przemówieniu posła Bryla nastąpiła przerwa obiadowa, podczas której obradowały kluby chrześcijańsko-narodowy, chrześcijańsko-demokratyczny, Polskiej Partji Socjalistycznej i Związku Ludowo-Narodowego.

Po przerwie obiadowej przemawiał jeszcze poseł Okoń, poczem zgłoszono

wniosek o przerwaniu dyskusji. Wniosek ten mimo ostrych protestów komunistów został uchwalony.

Marszałek poddał pod głosowanie wniosek posła Stolarskiego, domagający się wyrażenia votum nieufności, jako najdalej idący. Wniosek ten odrzucono 182 głosami przeciw 153 głosom. Następnie głosowano nad wnioskiem posła Byrki w sprawie powołania komisji siedmiu dla skontrolowania gospodarki skarbowej i finansowej. I ten wniosek upadł 184 głosami przeciw 163 głosom. Tak samo odrzucono wniosek posła Thugutta o zbadanie stanu Skarbu Państwa 186 głosami przeciw 155 głosom. Wreszcie w imiennym głosowaniu upadł wniosek posła Stolarskiego o odrzucenie trzech ustaw sanacyjnych 185 głosami przeciw 157 głosom.

Marszałek oznajmił, że preliminarz budżetu zostanie odesłany w pierwszym czytaniu do komisji budżetowej i wyraził nadzieję, że komisja obradować będzie nad budżetem z tym samym pośpiechem jak nad budżetem tegorocznym, zwłaszcza, że budżet na rok przyszły ma być znacznie zmniejszony i wejść w życie od 1-go stycznia 1926 roku. Trzy ustawy sanacyjne rządu zostały odesłane do komisji skarbowej i komisji budżetowej, które będą nad nimi obradowały w porozumieniu z komisją handlowo-przemysłową. Projekt ustawy o powołaniu Rady Gospodarczej Państwa został odesłany do komisji konstytucyjnej.

Na tem wyczerpano obrady. Następne posiedzenie plenarne Sejmu odbędzie się w przyszłą środę. Obrady dotyczyć będą poprawek senackich do ustawy o reformie rolnej.

Interwencja Ligi Narodów

W SPRAWIE GROźNEGO KONFLIKTU GRECKO-BULGARSKIEGO.

Genewa, 23. 10. (A. W.) Generalny Sekretariat Ligi Narodów zwołał w porozumieniu z jej przewodniczącym Briandem Radę Ligi Narodów na dzień 26. października do Paryża, która ma zająć stanowisko wobec konfliktu bulgarsko-greckiego.

Paryż, 23. 10. (Pat.) Briand postanowił zwołać do Paryża na poniedziałek po południu

W 8 DNI PO LOCARNO.

Paryż, 23. 10. (A. W.) Prasa francuska szeroko rozpisuje się o konflikcie bulgarsko-greckim i domaga się energicznego wystąpienia aliantów przeciwko wojnie. Francuskie pisma

niem, że dusza zbiorowa godzi się na istniejący w Europie system rządzenia, jako na spoiwą całość. Ciągłość myślenia dwóch generacji została zniszczona, spadek wielu wieków rozsypany w rękach ludów europejskich, nie tradycji przetrwano a na miejsce woli zbiorowej zjawiała się wola indywidualna. Przyszło jej zaś tem łatwiej utrwalić się, ponieważ te parlamenty, jakie miała przeciw sobie, nie były

dawnymi, opierającymi się na duszy zbiorowej mas — musi więc powstać nowa tradycja, nowe parlamenty muszą zająć miejsce dotychczasowych a nowi ludzie muszą zostać przedstawicielami nowej duszy zbiorowej, zanim będzie złamaną potężna wola ludzi pojedynczych i zanim dawne systemy rządzenia wrócą na drogi swego wiekowego rozwoju, po których dotąd kroczyły.

widownią krwawych zapasów, i to w 8 dni po konferencji w Locarno mającej zapewnić pokój, z powodu zabicia kilku strażaków. — Liga Narodów ma prawo i obowiązek wystąpić jak najenergiczniej w tej sprawie.

Paryż, 23. 10. (A. W.) Dzienniki donoszą, że Bułgaria zwróciła się z prośbą do aliantów o pozwolenie przeprowadzenia mobilizacji celem obsadzenia obszaru bułgarskiego.

NA FRONCIE.

Paryż, 23. 10. (Pat.) Bułgarska agencja telegraficzna komunikuje, że front grecko-bulgarski posiada szerokość 20 km. i znajduje się w odległości 8 km. od granicy. Rząd bułgarski oznajmił dziś rano, że prośba jego o interwencję Ligi Narodów została wzięta pod uwagę.

Sofja, 23. 10. (A. W.) Potwierdza się wiadomość, że grecka artylerja bombarduje otwarte miasto Petricz. Część miasta znajduje się w płomieniach.

Ateń, 23. 10. (Pat.) Według wydanego dziś rano komunikatu urzędowego komendant armji macedońskiej był zmuszony z powodu stanowiska wojsk bułgarskich, które jeszcze nadal znajdują się na terytorjum greckiem koło Dymir Kapu, posunąć się aż do Petricy, aby zmusić Bułgarów do wycofania się z obsadzonego terytorjum greckiego.

Rząd grecki jednak polecił zaniechać dalszego posuwania się dopóty, dopóki Bugarzy nie podejmą nowego ataku. W ten sposób działania wojenne zostały wstrzymane.

NOTA GRECKA.

Sofja, 23. 10. (Pat.) Bułgarska Agencja Telegraficzna donosi, że poseł grecki przybył do bułgarskiego urzędu zagranicznego i wręczył imieniem swego rządu notę domagającą się zadośćuczynienia za starcia graniczne.

Rząd bułgarski zrzucił na siebie wszelką odpowiedzialność za te starcia. Ze względu na to, iż sprawa konfliktu greckiego została już przedłożona Radzie Ligi Narodów, Bułgaria nie zamierza odpowiadać na notę grecką i odczeka odpowiedzi Rady Ligi Narodów.

UPADEK DAMASZKU?

Londyn, 23. 10. (AW). Nadeszły tu wiadomości z Damaszku wcale niezgodne z uspokajającymi wiadomościami francuskimi. Damaszek ma być obsadzony przez Druzów. Reszta załogi francuskiej, która nie padła ofiarą pierwszego ataku musiała się skupić w gmachach publicznych i jest formalnie oblegana. Pertraktacje między załogą francuską a notablami doprowadziły do krótkotrwałego rozejmu.

Notablowie wyzyskują ten czas w celu wzmocnienia się w mieście. Wiele gmachów publicznych w mieście uległo wskutek zawieruchy kompletnemu zniszczeniu a kilka tysięcy osób straciło życie. W ostatnich walkach około 400 żołnierzy francuskich dostało się do niewoli Druzów około miejscowości Deca.

GŁOS WŁASNEJ FAMILJI.

Tel. wł. Warszawa. Onegdaj podczas przemówienia pos. Żuławskiego (P. P. S.) w Sejmie, w chwili gdy mówca zwracał się do piastowców krytykował wystąpienie „Ilustrowanego Kurjera Codziennego” atakując Sejm, na ławach P. S. L. rozległy się okrzyki: „To nie nasz organ!”

W krainie złota i srebra.

Meksyk, we wrześniu.

Pragnąc zapoznać się z meksykańską produkcją szlachetnych kruszców, postanowiłem zwiedzić miasteczko o charakterystycznej nazwie „El Oro” (złoto), które leży w Stanie Meksyku a w pobliżu linii kolejowej Meksyk—Acumbasu.

Na stacji Tultenango tej kolei, położonej na szerokości 3000 metrów, przesiadłem się do miniaturowego pociągu kolejki wazkotorowej, który w ciągu 20 minut doniósł mnie do El Oro.

Astmatycznie sapiąc, jedzie, wiozący mnie, pociąg koło ubogich domków, gdzie mieszkają górnicy i koło eleganckich, kwiatami obsadzonych „bungalows”, gdzie rezydują panowie inżynierowie. Wreszcie dobiegamy do celu — do dworca kolejowego, znajdującego się w samym centrum miasteczka. Tam rzuca się na moją nie wielką, walizkę trzech obdartusów w sandałach na gołe nogi włożonych i w olbrzymich słomianych kapeluszach meksykańskich i prowadzi mnie do jednego w miasteczku hotelu.

Zaopatrzone w listy polecające do administratora kopalni, udaje się niezwłocznie do jego rezydencji, zwanej „Białym domem”, ale nie mającej nic wspólnego z „Białym Domem” waszyngtońskim. Administrator, rodowity Meksykanin, przyjął mnie uprzejmie, ale ponieważ było już za późno, abym mógł zjechać do jednego z szybów, przeto dał mi przewodnika, mającego mnie poprowadzić do młyna, gdzie wydobywa się szlachetny kruszec z kamieni.

Inżynier Anglik, kierując pracami w młynie, wyjaśnił mi mocno skomplikowaną i kosztowną procedurę dobywania tam srebra i złota. Toteż towarzystwo, posiadające kopalnię w El Oro, operuje kapitałem 1½ miliona funtów szterlingów. Ponieważ na taki kapitał nie mogliby zdobyć się Meksykanie, przeto rzeczono towarzystwo, podobnie jak wszystkie inne, eksploatujące kopalnie meksykańskie, składa się z Anglików i północnych Amerykanów.

W młynie tym pracuje dzień i noc około stu, elektrycznie poruszonych step, które

rozbijają i zamieniają w pył kawałki skały, wydobyte z szybów. Panuje tam tak straszny hałas, że porozumiewać się można tylko na migi.

wość robotników są nam obojętne. Przyszedłszy do pracy, muszą rozebrać się do naga i włożyć na siebie ubranie kopalniane, które po 8-10 godzinach znów zdejmują i wkładają swo-

Miasta górnicze El Oro.

— A teraz pokażę panu — rzekł do mnie dyrektor, gdyśmy wyszli z młyna — jak się z tego pyłu i wody dobywa srebro i złoto.

Podchodzimy ku olbrzymim kadziom, w których zawarta brudno żółtawa woda porusza się, jakby kipiała, skutkiem gwałtownego ruchu śmig, w ich wnętrzu umieszczonych. Specjalny przyrząd wpuszcza do kadzi kroplami

je własne. Ukryć więc przy sobie odrobiny złota, lub srebra, nie mogą, tem bardziej, że są, mimo takich ostrożności, rewidowani przy wyjściu.

Nazajutrz znalazłem się o godz. 7-ej rano przy wejściu do szybów, gdzie około 1000 robotników oczekiwało na rozpoczęcie swej „szycoty”. Są to przeważnie Indianie z małą

Górnicy przed szybem głównym.

jakiś chemikalia. Rezultatem zaś tego wszystkiego są błyszczące sztaby, złota i srebra, które obejrzałem później tam, gdzie się przetapiają.

Na moją uwagę, że robotnicy, pracujący w tym oddziale, są zapewne ludźmi wyrobowanymi uczciwością, Anglik roześmiał się na cały głos i zapalwszy nieodstępną fajeczkę, odpowiedział mi w te słowa:

— Drogi panie! Uczciwość, lub nieuczci-

wość Europejczyków.. Każdy z nich zaopatrzone jest w małą nieochronioną lampkę karbidową, co wskazuje, że w kopalni niema gazów wybuchających.

Zjeżdżam do szybów w towarzystwie mego przewodnika i dziesięciu innych górników. Kosz, w którym stoimy, pędzi z zawrotną szybkością, ku dołowi. Temperatura wzrasta niesłychanie szybko. Już na trzecim poziomie, tj. na głębokości 400 metrów, mam wrażenie,

Płuczki zakładów górniczych.

iz znalazłem się w przedsionku piekła. Nie dziwnego, bo termometr podniósł się do 35 stop. Celsjusza!

Schodzimy do galerii po której iść można tylko schyliwszy się znacznie. Wszędzie spotykamy brązowej barwy prawie nagie postacie górników w sandałach i kapeluszach meksykańskich, a mające biodra owinięte kawałkami płótna. W takim gorącu pracują ci ludzie po 8 godzin dziennie za zapłatę 3¼ pesetów (niespełna cztery złote polskie)! A co to za praca, łatwo sobie przedstawić, gdy weźmiemy na uwagę, że cała kopalnia wykuta została w bitych skałach, którą łamać trzeba za pomocą dynamitu i świrdrów poruszanych przez ściśnięte powietrze.

Odtamane kawałki skały przewożą się w wagonikach do centralnego szybu, gdzie kończą się wszystkie sztolnie i galerie. Stamtąd zaś nieustannie wznoszą się w górę do młyna paki, zawierające po dwie tony rumowiska.

Przed kilkunastu laty, gdy znajdowano jeszcze w kwarcie grube na palec żyły złota i srebra, kopalnia w El Oro przynosiła akcjonariuszom 30 do 40 proc. dywidendy. Dziś muszą się zadowolić „tylko” 10 proc.!

Na głębokości 700 metrów obejrzałem cały system pomp wysyłających na powierzchnię wodę gruntową, poczem wyjechałem z szybów równie prędko, jak do niego zjechałem.

Znalazłszy się, zmęczony i obłany potem, pod promieniami palącego słońca, nabrałem prawdziwego obrzydzenia do tzw. „szlachetnych” kruszców, których wyrwanie ze skały kosztuje tyle tak ciężkiej i tak licha opłacanej pracy ludzkiej..

Hidalgo.

Górnicy meksykańscy.

List z Zakopanego.

(Korespondencja własna „Gońca Krakowskiego”).
Zakopane, 22. 10. 1925 r.

Ostatnie posiedzenie rady gminnej, odbyte w dniu 13. b. m., było o tyle ciekawe i zasługujące na opublikowanie nawet w zamiejscowej prasie, że obejmowało sprawozdanie przewodniczącego miejsk. urzędu zdrowia, przewodniczącego komisji budowlanej i kierownika miejskiej zakładowej elektrycznej.

Przewodniczący miejskiego urzędu zdrowia p. Dr. Tadeusz Gabryszewski poza przedstawieniem radzie postulatów Zakopanego w dziedzinie zdrowotności — postulatów tak ważnych, od których przeprowadzenia zależy przyszłość Zakopanego, a o których należałoby znacznie obszerniej napisać, jak na to pozwala objętość niniejszego felietonu — podał daty statystyczne do zdrowotności Zakopanego i przypadków chorób zakaźnych. Ze sprawozdania tego dowiadujemy się przedewszystkiem, że opinia o zagroźności Zakopanego jest grubo przesadzona. Na podstawie statystyki stwierdzić mogliśmy, że w roku ub. skonstatowano wszystkich 159 wypadków gruźlicy otwartej i to tak

między ludnością miejscową, jak i gośćmi. Węskiem niebezpieczeństwem dla Zakopanego, może być w przyszłości tyfus brzuszny, który z powodu niedostatecznej sieci wodociągowej, zanieczyszczonych potoków i braku kanalizacji, ciągle, aczkolwiek tylko sporadycznie, grasuje. W roku ub. było 32, w tem 3 śmiertelne, wypadków tyfusu brzuszno. Tyfus pokazuje się szczególnie na peryferiach Zakopanego, t. j. tam, gdzie nie dochodzi wodociąg. Szkarlatyna była w roku bieżącym, wszystkiego trzy wypadki, czerwonki jeden. Wypadki szkarlatyny i czerwonki były nawleczone z poza Zakopanego.

Miejski urząd zdrowia zmierza do tego, aby dzieci i młodzież biorąca udział w zbiorowych wycieczkach do Zakopanego, uprzednio poddawana była ochronnemu szczepieniu przeciw szkarlatynie. W tym wypadku chodzi o to, aby uniknąć zawleczenia tej strasznej epidemii z środowisk miejskich i tem samem uchronić Zakopane od klęski, jakaby na nie spaść mogła w razie pokazania się epidemii szkarlatyny w Zakopanem. Można sobie łatwo wyobrazić, jaki popłoch powstałby w Zakopanem w czasie sezonu, gdyby ta choroba wystąpiła nagannie. Całe Zakopane opustoszałoby bezwzględnie. Nic

więc dziwnego, że zarządzeniem szczepienia ochronnego bronić się chce Zakopane przed zgnębionymi skutkami, tak, pod względem zdrowotnym, jak i materialnym, zwłaszcza przed tą groźną epidemią.

W dyskusji nad sprawozdaniem tem, zabierał głos cały szereg radnych, tak inteligentów, jak i górali i skonstatować muszę z zadowoleniem, że w przemówieniach ich widoczna była duża troska o dobro Zakopanego, oraz zrozumienie dla zdrowotnych postulatów urzędu zdrowia.

Ze sprawozdania kierownika zakładów elektrycznych dowiedzieliśmy się, że budowa hali maszyn nowej miejskiej elektrowni jest już tak daleko posunięta, że uruchomienie elektrowni z końcem b. r. zdaje się nie ulegać wątpliwości. Z przykrością natomiast przyjęliśmy do wiadomości radni miejscy, że obecnie funkcjonująca sieć elektryczna, jest tak nędzna, że trzeba będzie ją z gruntu odbudować. Wnie tego ponoszą warunki wojenne i takiz materiał. Sieć elektryczna, zakład, we czasie wojny, przy trudnościach nabywania odpowiednich materiałów, posiada rzeczywiście duże braki, narażając gminę na straty materialne. Ostatni zdawał sprawozdanie asesor Pęksa, jako przewodniczący komisji budo-

włanej. Ze sprawozdania jego wynika, że w ciągu od końca maja do października wydano 59 koncesji na nowe budowy o łącznej ilości 158 ubikacji, dalej 45 na różne dobudówki i 8 na gruntowne przebudowy domów, a wreszcie 103 zezwoleń na zamieszkanie już ukończonych domów. Sprawozdanie kom. budowlanej wywołało dużą polemikę. Znaczna większość radnych, zajmując słuszne stanowisko w myśl poprzednich uchwał, sprzeciwia się wydawaniu zezwoleń na budowę kiosków przy Krupówkach.

Temat to jednak zbyt obszerny, aby o nim tu pisać, wobec czego tak tę specjalną sprawę, jak i wogóle sprawę budowlaną odkładam do osobnego, obszerniejszego listu. N. D.

Manufaktura, Jedwabie
© Bielizna damska ©

„PIAST” Sp. Akc.
ul. 3 Maja 15 KATOWICE Telefon 301

